

opusdei.org

Prelato žinia (2024 m. spalio 10 d.)

Opus Dei prelatas siūlo apmąstyti darbo pašventinimo esmę bei kai kurias apraiškas krikščionio gyvenime.

2024-10-10

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Dažnai, galbūt ir nuolatos, sieloje suvokiame būtinybę daug melstis. Daug yra reikalų, dėl kurių reikia kreiptis Viešpaties gailestingumo: nuo klausimų susijusių su kiekvieno

asmeniniu gyvenimu iki didžiųjų problemų, kurios neramina pasaulį. Sykiu suvokiame, kaip svarbu dėkoti Dievui, nes yra daug pozityvių dalykų. Vienu ar kitu būdu viskas yra priežastis melstis. Dar daugiau – viskas gali tapti malda.

Šia prasme, galėtume prisiminti, kad tikrai paverčiame darbą malda, su tikrumu, kad „nuo to laiko, kai Kristus ėmėsi dirbti, darbas tapo atpirkimo ir išgelbėjimo priemone. Jis nebėra vien būtinas žmogaus gyvenimo dėmuo, jis tapo keliu į šventumą – tai tikrovė, kurią reikia pašventinti ir kuri pati teikia šventumo“ (*Kristus eina pro šalį*, 47).

Darbo pašventinimas – tai paversti šventu žmonių veikimą, darbą, kuris tiesiogiai prisideda (visa tai veikiau tėra skirtingi tos pačios tikrovės aspektai) prie žmogaus, kuris dirba, pašventinimo ir kitų žmonių pašventinimo šventųjų bendravimo

dėka, o taip pat ir prie visuomenės struktūrų pašventinimo.

Tai galėtų atrodyti kažkas sudėtingo, bet iš tiesų tai labai paprasta; paprasta – tai nereiškia, kad lengva. „Prie savo įprasto profesinio darbo pridėk antgamtinį motyvą ir būsi jį pašventinęs“ (*Kelias*, 359). Be abejo, šis motyvas, kuris pašventina darbą, nėra tik kažkas maldingo, be sąsajos su pačiu darbu. Tai veikiau yra darbo *priežastis* bei *tikslas*, kai rimtai padarome jį galutiniu tikslu, kuris reikšmingai paveikia tiek darbo būdą, tiek materialų ir formalų darbo rezultatą. Todėl „šios užduoties – eilinio darbo, kurį mums pavedė Dievas, pašventinimo – esminė dalis yra gerai atlikti patį darbą, taip pat ir žmogiškas tobulumas, geras profesinių ir socialinių pareigų įvykdymas“ (24 *laiškas*, 18).

Tas antgamtinis motyvas, darbo pašventinimo šaknis, yra meilė. „Reikėtų prisiminti, jog darbo didingumas grindžiamas meile. Didžioji žmogaus privilegija yra sugebėjimas mylėti ir peržengti trumpalaikius bei greitai praeinančius dalykus. Žmogus gali mylėti kitus Dievo kūrinius, tvirtai ištarti ‘aš’ ir ‘tu’. Jis gali mylėti Dievą, kuris atveria mums dangaus vartus, padaro mus savo šeimos nariais ir leidžia mums su Juo kalbėtis draugiškai, akis į akį. Štai kodėl žmogus neprivalo apsiriboti medžiagine gamyba. Darbas gimsta iš meilės, atskleidžia meilę ir yra nukreiptas į meilę“ (*Kristus eina pro šalį*, 48).

Paguodžia suvokimas, kad darbas yra šventas ir pašventina, kai meilė Dievui ir kitiems yra jo tikslas ir esmė. Toks, iš esmės, ir yra *antgamtinis motyvas*, kurį užtenka pridėti, kad pašventintume darbą;

taip dar geriau suprantama, kad šis *motyvas* pats savaime skatina stengtis, kad darbas būtų tobulas ir žmogišku požiūriu.

Tai nėra vien darbas dėl Dievo ar Dievui, tai sykiu būtinai yra ir *Dievo darbas*. Kadangi Jis pirmas myli, ir dėl Šventosios Dvasios, kurios dėka mums įmanoma mylėti.

Toliau melskimės už antrąją XVI eilinę generalinę vyskupų sinodo asamblėją, kuri prasidėjo šio mėnesio 2 d. ir baigsis šio mėnesio 27 d. Būtent tą dieną bus mano gimtadienis – labai tikiuosi jūsų maldos.

Žinoma, toliau melskitės už darbus dėl prelatūros statuto pritaikymo. Kitas ekspertų susitikimas turėtų vykti lapkričio pradžioje.

Su visa meile jus laimina
jūsų Tėvas

Roma, 2024 m. spalio 10 d.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-zinia-2024-10-10/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-zinia-2024-10-10/)
(2026-03-06)